

Vlom. Pri posestniku Francu Hameršku v Zavrču pod Ptujem so odnesli vlomilci pšenice in drugih reči za 1000 dinarjev.

Strel je dobil pri nabiranju drv. V Gruškovju pri Ptuju je bil po nesreči obstreljen v roko in nogo v gozdu pri nabiranju drv neki dninar, katerega so prepeljali v ptujsko bolnico.

Gospodarsko poslopje žrtev požigalčeve roke. V Brunski vasi v župniji Zibika pri Šmarju pri Jelšah je vsled požiga pogorelo v noči gospodarsko poslopje posestnika Alojzija Čokl, po domače Orbota. Radi pomanjkanja vode je bilo gašenje onemogočeno in so se reševalci omejili na brambo sosednih poslopij. S poslopjem vred je zgorela vsa krma, žito, orodje, breja svinja in opekla sta se gospodar in županov sin. Nesrečni pogorelec je bil zavarovan za borih 1500 Din.

Oslabljenju srca in težkemu dihanju

je dostikrat vzrok mast, katera je obkolila srce in njegovo mišičevje. Ta mast je vzrok, da srcu ni dana možnost vršiti svoje funkcije. — Po redni uporabi zdravilnega

„Planinka“ čaja Bahovec

postane kri lahko tekoča, srce se razbremeni in okrepi, kar povzroča zopet normalno dihanje. — Zahtevajte v lekarnah in drogerijah samo pravi zdravilni

„Planinka“ čaj Bahovec

ki se ne prodaja odprto, temveč samo v originalnih plombiranih paketih po Din 20— z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. L. Bahovec, Ljubljana.

Reg. br. 1349. od 6. VII. 1932.

Žrtve neprevidnega streljanja v celjski okolici. V Petrovčah je streljal na veliko soboto popoldne 17letni kovaški vajenec Fran Gajšek s karbidom. Nenadoma je eksplodirala s karbidom napolnjena pločevinasta posoda in razmesarila fantu levo lice. — Na Dolgi gori pri Ponikvi se je na veliko soboto

popoldne predčasno sprožil možnar iz naboj je razmesaril 19letnemu posestnikovemu sinu Francu Zdolšku levo roko, tako da so mu jo morali pozneje v bolnici odrezati do zapestja. — Na veliko nedeljo zjutraj se je ponesrečil pri streljanju hlapec Franc Pečnik z Lave pri Celju. Možnarjev naboj mu je razmesaril levo roko.

Redko maščevanje. Posestniku Abrammu v Brezju pri Rajhenburgu je neznanec v noči ubil in zaklal telico.

Električni tok je ubil v Radečah pri Zidanem mostu 24letnega delavca Albina Verbiča, doma iz Radeč. Smrtna nesreča se je zgodila pri dviganju papirnice bratov Piatik za eno nadstropje.

Ogenj uničil tri poslopja. V Stražišču nad Kranjem je zjutraj ob treh upepelil ogenj dve šupi posestnika Pavla Rozmana s 30 vozi detelje in hlev s krmo ter steljo. Škoda 100.000 Din, zavarovalnina znaša polovico.

Osem domačij uničenih od ognja. — Krog 11. ure dopoldne je izbruhnil požar v vasi Rogačica pri Škocjanu na Kranjskem. Radi močnega vetra je bilo namah v objemu plamenov 8 domačij. Upepeljenih je bilo 10 hiš z gospodarskimi poslopji vred. Enemu pogorelcu je zgorela vsa živina, par konj in 12 svinj. Žrtev požara je postala tudi vsa notrajna oprema poslopij. Reševanje je bilo skoro izključeno, ker so bile vse hiše krite s slamo. Ogenj je nastal najbrž na ta način, da je odneslo iskro

Angleška jezdana šola.

Podkajene ženske.

Naš ženski svet se maže in škropi z raznimi dišavami ali parfumi. Vsi dobri duhovi naših Evinih potomk niso nič v primeri z vonjem, katerega razširjajo ženske po egipčanskem Sudanu. Tamošnje gizdalinke se namreč podkajajo in uporabljajo zato radi močnejših živcev tako izdatna sredstva, da je mogoče na ta način odišavljene lepote ovohati na daljše razdalje. Podkajanje je predmet posebne skrbnosti. Žene v Nubijski dolini ob reki Nil, po vzhodnem ter zapadnem Sudanu, prebivalke polutoka Sennar, pokrajin Kordofan in

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Gračak je vstal. Zelo toplo je dejal:

»Gospod Jelšnikar, po tem resnem razgovoru vaše finančne pomoči seveda ne morem več sprejeti. Vi ste bili edini v tem okraju, ki ste mi pomagali in mi še hoteli pomagati. Zaradi tega vas zelo spoštujem in sem vam zelo hvaležen.«

»Kaj pa boste storili?« je hripavo vprašal trgovec. »Dan plačila, deseti prvega meseca, je pred durmi.«

»Rubiti se bom zopet dal; imam še mladega bika v hlevu, vreden je poldrugi tisoč, tega naj vzamejo.«

»Torej ne marate? Tudi ne glede na to, o čemer sva imela sedaj čisto zaseben razgovor? Ali nočete več moje ustrežljivosti?«

»Ne morem. Toda vedno vam ostanem hvaležen.«

Ločila sta se.

Trgovec je sklonjen sedel nad zbirko pesmi svojega sina Ludvika; graščak pa je prepustil svoji kobilici, da je sama našla pot.

»No, le pojdi, luca, išči pot; jaz ne najdem nobene več!«

Špekulacija.

Pri očetu Blažunu »Pri lipi« sta sedela dva moža — meščan in Meden. Meden je nahrulil krčmarja:

»Pojdi no malo iz sobe, ki vsako besedo vlečeš na ušesa. Ali misliš, da sva nalašč zato prišla v tvojo odljudeno krčmo, da nobene besede ne bova mogla izpregovoriti na samem? Za to bi bilo priročneje pri »Upanju« ali pa v mestu. Pojdi malo v kuhinjo, na dvorišče, ali pa na izprehod.«

Blažun je vzrastel.

»Kaj? Iz moje gostilne me pač nobeden ne bo metel! Predrzen si, Meden! Prej vržem jaz tebe čez prag! Ne bom jokaj za takim gostom. S takim —«

»Kaj se to pravi: s takim?«

iz dimnika na pod in od tamkaj se je razširil požar na ostala poslopja z neverjetno naglico. Celotno škodo cenijo na 2 milijona Din, vsi pogorelci skupaj so bili zavarovani le za 80.000 Din.

Obsodba radi uboja iz ljubosumja. 28letni posestniški sin Franc Slana iz Brezovice pri Ljubljani je letos dne 15. marca iz ljubosumnosti ubil posestniškega sina Franca Novaka. Ohladil ga je iz zasede s polenom po glavi, da je Novaku počila lobanja in je na posledicah umrl. Dne 18. aprila je obsodil ljubljanski senat Slano radi uboja na 5 let robije in na povračilo stroškov v znesku 5458 Din.

Otrok smrtno zadel otroka. 11letni Kolar Jože iz Šmartna pri Litiji je iz otroške neprevidnosti ustrelil iz flobert pištole v srce sedemletnega Pavla Bonča, sina mizarskega pomočnika v Litiji.

Kar dva smrtno ponesrečila isti večer in na istem mestu. Dne 18. aprila krog 8. ure zvečer so se odpeljali na kolesih iz krčme Ignacija Kalana v Gorenji vasi na Kranjskem trije fantje v smeri proti Žirovskemu vrhu domov. Ob 9. uri istega večera so našli na cesti med Trato in Dol. Dobravo Leopolda Oblaka z Žirovskega vrha, po poklicu žagarja, nezvestnega ležati čez cesto. Ponesrečenega kolesarja so prepeljali v Gorenjo vas k zdravniku, ki je ugotovil počenje lobanje in je Oblak tudi kmalu za tem izdihnil. — Isti večer se je odpravil iz Gorenje vasi na motornem kolesu proti domu Ivan Bogataj iz Suhlega dola pri Lučinah. Na mestu, kjer so poprej zadeli na ponesrečenega Oblaka, so našli ležati preko ceste Bogataja, na njem pa motorno kolo. Bil je že mrtev, ko so ga pobrali in so mu hoteli nuditi prvo pomoč.

Uničevalno delo ognja. Na Pleščem vrhu na Drašiči blizu Črnomlju na Dolenjskem je uničil ogenj hlev, pod, svinjake in vse, kar je bilo noter. Prašiče so rešili, zadušila se pa je od vročine krava. Gospodarja ob času nesreče ni bilo doma, šel je z vola do Gradaca, da

BOTRI IN BOTRICE, NE PRERIVAJTE SE

na dan birme pri stojnicah, kjer težko izberete primeren molitvenik in rožni venec ter druge spominkel Kupite si to že v naprej v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bi bil drugi dan na sejmu v Črnomlju. V Gradacu je zvedel, da mu je uničil ogenj lmanje.

Težka avtomobilska nesreča se je pripetila dne 18. aprila v Ljubljani na Dunajski cesti. Šofer Rudolf Debeljak, uslužben in stanujoč v Zagrebu, je zgubil oblast nad volanom, avto se je preobrnil in pokopal pod seboj Debeljaka, katerega so potegnili izpod vozila z zlomljenima obema rokama in nogama, povrhu mu je zdrobljen še prsni koš in je stanje tako težko ponesrečenega reveža res brezupno.

Požigalec obsojen na tri leta. Dne 28. avgusta v nedeljo med gasilsko veselico je izbruhnil v lški vasi na Kranjskem ogenj, ki je uničil posestniku Martinu Žagarju kljub hitri gasilski pomoči gospodarsko poslopje s krmom vred, Uršuli Kramar hišo s hlevom, podom in priliklinami, in Mihi Vrenku pa seno. Požiga osumljeni Al. Likovič je bil dne 19. aprila od ljubljanskega senata obsojen na 3 leta robije.

Iz gole hudobije ga je udaril s kolom po glavi. Orožniki so predali v ljubljanske zapore 25letnega posestnikovega sina Ljuzja Janžlja iz Kota pri Igu. Omenjeni je v noči na velikonočni ponedeljek kar brez vsakega povoda iz gole hudobije do nezvesti pobil s kolom posestniškega sina Valentina Križmana iz Staje pri Igu. Udarjeni se bori s smrtjo v bolnici v Ljubljani.

Pozor! Prosimo, da nam oni, ki nam lahko nudijo podatke, če možno naslov bivališča od 2. novembra 1932 izginule Marije Jereb, stare

24 let, ki je bila v nosečem stanju, iste izročiti proti nagradi. Jereb, Pobrežje pri Mariboru Prešernova ulica 6.

Ako kupiš v prodajalni Ivan Trpin, manu-fakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15, dobiš koledar »Slovenskega gospodarja« zastoj.

Svetloba v globinah.

V koliki globočini je mogoče spoznati znake luči, je odvisno od kakovosti vode. Tamkaj, kjer prevladujejo v morski vodi korale, je voda tako čista, da prodrejo solnčni žarki v globino 100 m. V severnih morjih je solnčna svetloba nekako raztepena v neznatnih globinah in ni mogoče ničesar dobro razločiti. Razmere svetlobe pa so že tudi v malenkostni globočini čudne in nekaj posebnega.

Francoski ladijski tehnik De Plury, ki je napravil nad 100 potapljaških poskusov, pripoveduje, da je videti 32 m globoko solnce kakor rdečkasto kroglo in celo pri belem dnevu na nebu zvezde. Ko je stalo solnce ravno navpič, se je nahajal De Plury na morskem dnu. »Stal sem na belem pesku«, pripoveduje, »lomljenje svetlobe na snežnobeli preprogi je napravilo na mene vtis, kakor bi stal na ravnini iz raztopljenega zlata.«

Po najnovejših opazovanjih amerikkanskega raziskovalca morskih dna dr. Viljema Beebe prodre solnčna svetloba na gotovih mestih več sto metrov globoko. Brez solnčnih žarkov bi se nikakor ne dale razlagati svetlobne razmere v večjih morskih globinah. Ko se je pogreznil omenjeni raziskovalec v malem potapljaškem zvonu med koralnimi pečevjem Bermuda otočja (pred osrednjo Ameriko) 180 m globoko, je bila svetloba, ki ga je obdajala, popolnoma modra, prevzel ga je občutek, da gleda ter uživa predvsem čisto novo barvo. Istočasno je postala voda tako bleščeča, ko je posvetil Beebe skozi skozi majhno kremenčevo okence zvona z 250 Wattovo

Meden je skočil od mize in stisnil pesti.

»Kaj se to pravi: s takim? Kaj naj pomeni tako govoričenje?«

»Boš že sam vedel. Tri četrtine ljudi prepeva novo pesem:«

»Od vrelca gre soparen piš,

vroč, vroč, vroč —

kdo ubil dekle je, govoriš? —

Kdo videl je, kdo bil navzoč —«

»Molči! Ali ne veš, da sem hotel novega učitelja, ki je bil zložil to umazano pesem, tožiti? Odvetnik pa mi je odsvetoval. Nikogar ni imenoval v pesmi, ta pes. Jezzen je name, ker sem mu bil rekel nekoč, da učitelja, ki se samo izprehaja, ne potrebujemo. In sedaj — sedaj meri name, ta postopač. Jaz naj bi bil koga umoril, jaz? Prej bi umoril samega sebe; kajti — tako sem bral — kdor upihne življenja luč, tistemu njegova lastna življenska pot utone v smrtni temi. Vprašaj Colnarja, ki je zaprl!«

Meščan je skušal miriti. Toda Meden je bil razjarjen. Pograbil je klobuk in plašč.

»Pojdem in nič več ne prestopim tega praga!«

Blažun je jezno odvrnil:

»Vesel bom, če se te iznehim. Ne bo dolgo, pa se nobeden več ne bo veliko ponašal s teboj.«

Meden je odšel skozi vrata. Blažun se je smejal za njim.

Meščan se je čudil. Odšel je za Medenom, ne da bi rekel besedo.

Prazen avto je pridrčal po cesti. Najela sta ga in se odpeljala proti mestu.

»Kako ste torej opravili?« je vprašal Meden že v avtu.

»S to žensko ne pridete do besede,« je odgovoril meščan.

Meden je zaklel.

»Torej zopet nič.«

»Nič.«

Ko sta bila sama v posebni sobi pri »Medvedu«, je rekel Meden razburjeno:

»To mi je že preveč! Osem let že plačujem vaši posredovalnici ogromne stroške, pa ne pri-

Darfur posvečajo vsaki teden par ur podkajanju. Na dvorišču vsake koče in pod vsakim šotorom je videti v zemljo izkopano jamo, ki je preoblečena s trdo hlovcio, ali pa je v njo postavljen lonec. V jami tli iz oglja ogenj in nanj trosijo razne dišave, kakor: cimet, klinčke, kadila, mirto itd. Nad tako žrjavico se usede ženska, se skrbno zavije v ruto, da ne uide po nepotrebnem niti eden dimec. Ščasoma se začne potiti kakor bi bila v parni kopeli. Po preteku pol do ene ure je ženka tako dišeča podkajena, da širi vonj kilometra na daleč.

električno svetilko. Ko se je pogrezal še globlje, se mu je dozdevala okolica rumena, v globočini 240 m je bila voda zopet močno modra in zopet tako blesteča, da sta lahko on in njegov spremljevalec razločevala tisk od slik. V tej plavi vodi je plavalo neizmerno veliko globočinskih rib, ki so bile vse opremljene s svetilnimi organi in ti so dajali toliko svetlobe, da je bilo mogoče opazovati te živali v njihovi lastni luči.

Ako bi naj človek vršil globoko v morju dela, je potreben zato posebno močan izvor luči. Pred nekaj leti so se posluževali ameriški potapljači pri reševanju potopljenih podmornic »S 51« in »S 4« 1000 Watt svetilke. Pa že leta 1931, ko je šlo za podmorno vožnjo »Nautilusa« proti severnemu tečaju, so napravili za ta slučaj 5000 Wattov močne svetilke in s takimi svetilkami so v najnovejšem slučaju opremljeni tudi potapljači.

DRUŠTVENE VESTI

Maribor. Dramatski odsek Magdalenske kongregacije vprizori svojčas vsled smrti vladike preloženo Mendelssohnovo spevoigro: »Povratek« v nedeljo dne 30. t. m., ob 8. uri zvečer v dvorani Zadrugne gospodarske banke. Vstopnina je ostala kljub visokim stroškom ista. Sedeži po 10, 8 in 5 Din, stojišča po 3 Din. Sodeluje pomnoženi orkester. Za obilen obisk se priporoča uprava.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dobili smo nazaj naše prosvetno društvo »Zarja«, ki bode odslej iznova zbirališče vseh po luči in po prosvetnem delu težečih. Že smo sredi priprave in sredi dela. Prav z veseljem Vas vabimo na »materinski dan«, ki se bo vršil dne 30. aprila v dvorani Narodnega doma po večernicah. Materinski dan je prireditev, nadaljevanje 1. sv. obhajila nad 100 otročičev, namenjena materam. Vršil se bo materinski dan pod firmo našega prosvetnega društva »Zarja« in ima namen nuditi našim dobrim materam mnogo materinskega veselja in zabave, vzpodbude, vsem pa pokazati pot do od Boga hotenega, požrtvovalnega, ljubeznivega in osrečujočega materinstva. Sodelovali bodo prvoobhajanci sami z ljubko igrice in mnogimi otroško-prisrčnimi deklamacijami. Vso prireditev prepletajo pesmi, pojejo otroci, moški, ženski in mešani zbor. Končamo z Marijino himno »Poglej na nas z višave«, s katero vabimo vse Lenarčane k šmarnicam, ki se bodo isti dan, ko po prireditvi otvorile

prvič zvečer v naši cerkvi. Tako se bomo pač vsi gotovo najlepše poklonili najboljši Materi, kraljici maja. Ujjudno vabimo vse od blizu in daleč. Vstopnine prosto. Ker pa je s prireditvijo združeno mnogo truda, stroškov, prosimo za dobrovoljne, proste prispevke.

Ljutomer. Gledališki odsek Marijanske kongregacije vprizori v nedeljo dne 30. aprila, ob pol štirih popoldne v dvorani Katoliškega doma v Ljutomeru znamenito komedijo »Beneški trojčki«. Glavno vlogo igra brat Slavko Korošec, ki je v letošnji sezoni tako mojster-sko podal »Slehnika« in je vzbujal pozornost že pri predstavi. To se boš nasmejal staremu burkežu Harlekinu, da boš pozabil na žalost in skrb, si ohladil živce in se nasrkal zdravja in vedrosti. »Beneški trojčki« so res komedija za smeh in zabavo. Vabimo vse prijatelje poštene zabave iz domače in iz sosednjih župnij, da pridete tega dne k naši predstavi, peš, na kolesih ali z vlakom. Ne bo vam žal!

Veržej. Naši cerkveni pevci nas vabijo za nedeljo dne 7. maja, ob štirih popoldne, v župno cerkev na cerkveni koncert. Iz zelo pestro sestavljenega sporeda je razvidno, da so vzeli pevci snov za letošnji koncert samo iz novejših cerkvenoglasbenih literatur. Zbor deluje z veliko ljubeznijo in s še večjo požrtvovalnostjo ter ima zaradi tega uspeh, kakor malokateri. Upamo, da se bodo naši vrli tržani z veseljem in v velikem številu odzvali temu povabilu in s tem pokazali, da znajo ceniti delo in trud svojih idealnih pevcev. Iskreno vabljeni so tudi okoličani, zlasti bratski pevski zbori, da pridejo pogledat in poslušat, kaj v Veržaju delamo. Vstopnine ne bo, pač pa se bodo za krit-

Proslava 1900letnice Kristusove smrti na križu

se vrši

za celo konjiško dekanijo

v nedeljo dne 30. aprila 1933, popoldne ob pol štirih v konjiški cerkvi, kjer iz-
vaja slovensko pevsko društvo »Maribor« Haydnov oratorij:

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Sodelujejo solisti, godba in mešan zbor »Maribor«. — Vstopnice po 10, 8, 6 in stojišča po 4 Din se dobijo v predprodaji v trgovini Valenčak v Konjicah.

je stroškov pobirali prostovoljni prispevki. Pridite! Hvalimo z lepo pesmijo Gospoda!

Sv. Križ pri Rogaški Slatni. Zopet opozarjamo cenjene naše prijatelje v župniji in izven naše župnije, da priredi svetokriška mladina v nedeljo dne 7. maja, popoldne po večernicah krasno Vombergarjevo dramo »Vrnitev«. Igra predstavlja vrnitev moža ujetnika po 15 letih. Ujjudno vsi povabljeni!

Pozabljena zibelka milijonarjev.

V globeli nerodovitnega pogorja južno od Reno leži v Združenih ameriških državah Virginia City, »pozabljena zibelka milijonarjev«. Trikrat na teden pripelje umazan avtobus pisma, par zavojev z živili in nekaj radovednih obiskovalcev v mesto, s kojega imenom je bil nekoč združen pojem bajnega bogastva. Iz Virginia City so izvirali nekoč zlati in srebrni novci, ki so podpirali vojno, s tem denarjem se je polagal kabel preko Atlantiškega in Tihega Oceana, gradile so se železnice, hoteli in brzojavne zveze. Pogor-

Železni čoln.

Prvotno so ljudje mislili, da se morejo vzdržati na vodi samo leseni čolni, torej iz sestavine, ki je lažja kot je voda. Šele leta 1787 je bil zgrajen prvi železni čoln. Prva železna jadrnica je bila spuščena v morje leta 1818 in sicer na Angleškem; a šele leta 1852 so na Angleškem prvič zgradili ogromno železno ladjo. To je bila »Great Eastern«, ki je bila dolga nad 600 čevljev in široka skoro 80 čevljev. Ladjin trup je bil iz železnih plošč, ki so bile postavljene v dvojne stene, a gonil je vijak s silo 7652 konj in s hitrostjo 15 milj na 1 uro. 12 let kasneje so

demonstrirali korak bliže. Ali ste ji ponudili danes tristo tisoč?

Agent je prikimal.

»Saj to je vendar strašansko denarja! Toliko ji dajem za jutro zemlje, ko še povsod pravzaprav dobra ni. Preklete vendar, kaj pa ženska hoče? Kaj pa je rekla?»

»Rekla je: Tristo tisoč je lep denar — toda jaz ne prodam, ker ne želi tega moj mož, ne moj sin in tudi jaz sama ne!«

»Taka srepa trdovratnost! Kje pa bo dobila za davke? V hlevu in kaščah je že napol prazno. In sedaj ji je pogorel še skedenj, ki ga je imela tako nizko zavarovanega. Kako pa misli še gospodariti?»

»Ne vem. Vse to sem ji lepo obrazložil. Nazadnje je jokala in vzdihovala. Rekel sem ji, naj se vendar otrese skrbi. Sin bi rad postal zdravnik za notranje bolezni, to sem izvlekel iz nje; nato sem ji pihal na srce, kako lepo bi bilo, če bi postal njen sin kdaj slaven specialist. Za to pa ga bo morala podpirati najmanj še pet let. Naj

vendar misli na sina, naj mu omogoči, da se izobrazí, kar pa bo mogla storiti le, če proda grunt tako ugodno, kakor se ji ravno sedaj nudi prilika. Poslušala je, kimala z glavo na vsako mojo besedo, nazadnje pa rekla: ne!«

»Kakšna trmoglavka! Ne bo se udala. Ko je bila mlada, bi se ne bila smela poročiti s Colnarjem, ker je bil tako lahkomisljen in tak babjek; pa ga je vendar vzela. Njeni lastni starši niso marali priti na svatbo. Vzela ga je, sedaj pa ima: mož ji sedi v zaporu. Če bi imeli ti ljudje količkaj časti v sebi, bi po tej sramotni obsodbi sami izginili iz tega kraja. Tedaj sem vas prvič poslal k njej s ponudbo.«

»Da, sam sem šel k njej. Bila je že skoraj krotka, čeprav ji nisem ponujal še malo ne toliko kakor danes. Mislim, da je bil takrat stari učitelj, ki ji je odsvetoval, naj ne prodaja.«

»O tisti stari pes! Nima zoba več v gobcu, pa še grize. Neprestano voha za menoj; natihem je moj smrtni sovražnik. Če Colnarica ne mara prodati, če se širijo različne čenče o meni — on je za plotom! Taka je me grabi do njega, da se

je pri mestu je vsebovalo znameniti rudnik Comestock Lode, ki je vrgel zelo dragocene kovine za več nego 700 milijonov dolarjev.

Danes krilati molk razpadanja nad srebrnim mestom srebrne države. Hrib, ki je preluknjан s 600 milj dolgi predori, ne daje več toliko žlahtne rude kakor nekoč. Večina rudokopnih jam počiva, ker so postale zlate žile bolj redke in radi padca cen srebru pa se pridelava nikakor ne izplača. Od 35.000 prebivalcev, ki so tamkaj prebivali, jih je ostalo le še samo — 500.

Na zunaj se mesto ni spremenilo od časa največjega procvita do danes. Nobeden mestni stavbenik ni napravil načrta za ulice, nikdo se ni brigal, da bi jim bil dal ime. Imenujejo se: A, B, C itd.

Vsaka hiša poseda širok balkon, s katerega so stopali bogataši v oni bogati dobi na konje. Še vedno stoji v

mestu na oglu »Crystal Bar«, v zgled krčme na divjem zapadu. Tamkaj so dobesedno pokrivali iskalci zlata člane gledališke skupine z zlatom, ker se niso ustrašili 600 milj poti iz Salt Lake City, da so preganjali dolgčas prebivalstva v Virginia City. Pred omenjenem barom je stala nekoč prižnica, raz katere je potujoči propovednik pihal vsem mogočim zablodam vdanim meščanom na duše in korobačil njih strasti. Njegovo zgovornost so nagradili s polnim klobukom zlata, ne da bi se bil spréobrnil in krenil na pravo pot le eden od poslušalcev.

Nekoliko višje na mestnem hribčku še stoji opera, v kateri je nekoč prepevala Jenny Lind. Največji in 7 nadstropij visoki hotel je pa pogorel in nikdo ga ni na novo pozidal. V C ulici, ki je glavna mestna ulica, je od nekdanjih 10 trgovin odprta le samo še ena. Leseni del mesta je pa popolnoma propadel.

lom enako s podporo ni bilo nič. Sele s prihodom č. g. Fr. Klasinca za župnika v Belih vodah se je storilo konec 40letnemu prerekanju za cesto. Istega zasluga je med drugim vse trasiranje ceste in priprave za delo. Za izvršitev ceste v dolžini nad 2½ km smo si zainteresirani isto razdelili v parcelah po 160 do 400 m ter začetkom letošnjega leta z delom začeli. Cestno delo je uspešno napredovalo, cela črta je v glavnem izvršena, ni pa še cesta prometno gotova. Ostra kritika in spornost radi ceste bo nehala, kadar bo cesta izvršena v celoti s sposobnostjo za vsak promet. Kadar bo to doseženo, potem velja cestnim graditeljem in zamislivcem zaslužen priznanje. Škoda bi pač bila, da bi se cestni solastniki sedaj prepirali, ker kadar bodo vsi cesto izvršili, bomo lahko vozili, za les boljše cene pridobili ter pred javnostjo priznanje dobili.

Pameče. Bliža se prekrasni mesec maj, ki je posvečen naši ljubi materi Mariji. Prvi maj bomo obhajali Pamečani na hribu v cerkvi sv. Ane, da tam počastimo našo nebeško kraljico in se priporočimo sv. materi Ani, naj bi nam ona izprosila pomoči v sedanjih težkih časih. Častilci kraljice maja in sv. matere Ane, udeležite se naših procesij in sv. maš. Prvo sv. opravilo se začne ob 7. uri, potem tihe sv. maše in ob 10. uri slovesno sv. opravilo. Veselimo se krasnega dneva in odložimo naše skrbi, podajmo se v velikem številu na božjo pot!

Marenberg. Po zadnjem poročilu iz Marenberga v »Slovenskem gospodarju« sta bila tu dva mrliča. Prvi je bil 42letni delavec Rus Ivan Rumenskij, rojen ob izlizu reke Volge v Kaspiško jezero v Astrahanu. Umrl je vsled vnetja možganske mreže. Drugi pa je bil najstarejši Marenberžan, prevžitkar in vdovec, g. Franc Mörth. Novembra lanskega leta je stopil v 91. leto. Umrl je na možganski kapi. Dne 5. aprila je minilo 50 let, odkar tu deluje kot cerkovnik in organist g. Anton Domajnko. Kot pristen prelek, doma od Sv. Jurja ob Ščavnici, je imel in še ima veselje do godbe in petja. Vodil je svoja dni celo godbo na pihala, zadnje čase pa pojejo po naših cerkvah pesmi, ki jim je on zložil napeve. Kljub svoji starosti je še vedno zelo čvrst. Od 15. aprila naprej so prosti plačevanja mostnine čez most med Marenbergom in Vu-

Maribor. Dne 22. t. m. je umrla po večletni mučni bolezni Cecilija Potočnikova roj. Maček, vdova žandarmerijskega narednika-vodnika v starosti 40 let. Njen pogreb se je vršil dne 24. t. m. na pokopališču na Pobrežju pri Mariboru.

Sele pri Slovenjgradcu. Velikonočni ponedeljek med sv. mašo je neznan »romar« vlomil v tukajšnje župnišče. Po stari romarski navadi je prenočeval v senu na skednju, drugi dan pa vlomil. Kuharici je odnesel vse prihranke. Župniku, kar je v soboto dobil pri blagoslovljanju velikonočnih jedil: treba je iti blagoslovit v malone vsako hišo, od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer. Ni lahko delo pri teh raztresenih hišah po hribih! Zasluzek je nesel romar. Druga denarja seveda ni bilo. A gospodaril je romar v hiši čudno. V obeh župniških sobah je vse prevrgel. S sekiro, ki jo je šel iskat nalašč v drvarnico, je vlomil v vse

predale pisalne mize in mizo skoraj čisto uničil. V vseh predalih pa je našel same papirje, rokopise, pisma, račune. Tu je vse razstlal po sobi, da je župnik, ko je prišel iz cerkve, stal sredi teh razvalin in tega razdejavanja kakor Jeremija na razvalinah jeruzalemskih. S pisalne pisme je treščil pobožni romar velik kip papeža Leona XIII., ki ga je župnik hranil še iz svetega leta 1900, drag spomin na Rim in Leona XIII. Seveda se je Leon XIII. občutno poškodoval. Bo pobožnega romarja že na primeren način zahvalil. Še huje je, da je treščil pod mizo tudi križ s pisalne mize. A naj se dobri neznanec le potolaži: Bog bo treščil njegove čisto drugače pod mizo! Brez skrbi! Tistim pa, ki bi se nameravali vlomiti, v blagohotno vednost, da v selskem župnišču ne bodo našli zakladov. Nikar torej vljamljati!

Bele vode. Delo nove ceste v Bele vode je postalo predmet splošnega zanimanja. Za cesto iz Belih vod do Grebenška radi izboljšanja prometne zveze s Šoštanjem se je resno zavzel č. g. M. Frece leta 1890. Za njim so si še mnogi prizadevali, poslanci so obljubovali doseči znatne podpore, toda kakor z de-

bom ob prvi priliki spozabil; pretepel ga bom, — javno ga bom potolkel —

»Jaz bi tega ne storil; svojemu ugledu ne smete škodovati.«

Meden se je zasmel.

»Ugledu! Vsa vas je nahujskana proti meni, vse njihovo mnenje o meni je zastrupljeno. Ali niste slišali, kako je meketal nocoj stari Blažun tisto nesramno pesem? Meni je namenjena. Da, meni! Jaz — jaz naj bi bil koga umoril? Odkod ta prekleto, smrdljiva laž? Ko je bil obsojen Colnar na dvanajst let, je vsa fara vedela, da ima porota prav — sedaj — pa naj bo kar naenkrat nedolžen? Vse to je storila hujskarija!«

»In vendar hočete za vsako ceno kupiti Colnarjev grunt, čeprav je, kar vsak lahko vidi, popolnoma zanemarjen in čeprav bi ga plačali predrago?«

»Ne lomite si glave s tem! Tega ne morete razumeti; vse to ima svoje posebne okoliščine!«

Agent je pokimal. Slišal je bil, kako blazno rad je imel Meden Ano in da je bila ta ljubezen tako nesrečna, da je mladi mož segel po vrvi, ko

so zazvonili zvonovi k Anini poroki. Njegov stari oče pa ga je še pravočasno našel in s tresočo roko prerezal vrv.

Takih reči človek ne pozabi! Gorje ti, Colnar! Gorje tebi, ki si se smejal, zapeljeval in užival! Gorje tebi, roparju moje sreče! Moje maščevanje se bliža! Toda prišlo bo pozno. Bral sem: Maščevanje je jed, ki jo moraš použiti mrzlo, čisto mrzlo, sicer si opečeš grlo.

Dvajset let je skoraj minilo, predno je Colnar padel. Padel pa je vendarle! In sedaj naj bi ne prišlo maščevanje, ko lahko rodi tako prekrasno plačilo?

Meden je plačal agentu za trud, pri tem pa ga pital z grdimi besedami. Zmerjal ga je zaradi previsokega zneska, zaradi brezuspešnih poskusov, psoval samega sebe radi smole, ki se ga drži v življenju, neumne govornice, ki se širijo o njem.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

uporabljali ladjo za polaganje kablov med Irsko in New Foundlandom. Naslednje ladje so kaj hitro pustile »Great Eastern« v brzini in zgradbi: daleč za seboj. Postala je polagoma zabavna palača v angleški luki Clyde. Ko pa se je »postarala« so jo leta 1888 prodali kot staro železo.

Društva sv. Ane

(Marijanske kongregacije za žene) imajo zdaj edini in najboljši pripomoček v molitveniku:

Sv. mati Ana.

Cene od 32.— do 52.— D. Pet različnih vezav.

TISKARNA

SV. CIRILA, MARIBOR